

TEATER: Astrid Overå og Peter Drabløs i rollene som Maggi og John. **FOTO:** ERIK BIRKELAND/TINGH

● Premiere:

Stillferdig og ettertenksomt om levd liv

Hvem skal arve tingene mine? Tror du noen kommer i begravelsen min? Har jeg betydd noe for noen? Har jeg tatt de riktige valgene? Og hvorfor snakket vi aldri om det aller viktigste?

TEATER

«SKUMRINGSTIMEN»

Teatret Vårt i samarbeid med Teaterfabrikken

Dette er spørsmål som stilles både på og mellom linjene i teaterstykket «Skumringstimen». Her møter vi Margaret,

med kallenavnet Maggi, og John. To venner som har kjent hverandre i alle fall i 50 år. De bor i hver sin leilighet i samme sameie, og er, kanskje mer enn de erkjenner selv, hverandres bærebjelker i livet.

Allerede før jeg så premieren kunne jeg slå fast at jeg likte flere ting med denne oppsetningen. Først og fremst er det prisverdig av Teatret Vårt å satse på en forestilling som bæres av, unnskyld uttrykket, noe så usexy som to mennesker i livets høst. I vår visuelle og glansede samtid er det få teaterensembler, for ikke å si film- eller tv-serieskapere, som tør å satse på protagonister i denne kategorien.

En annen grunn til at jeg likte oppsetningen allerede før

jeg så den var at Teatret Vårt lot Ålesunds teatermiljø være bærebjelken denne gangen. Vi har et blomstrende teatermiljø i byen vår og ofte har det føltes urettferdig at hovedsetet for Teatret Vårt er i Molde. Jeg håper i så måte at oppsetningen er et frempek om at Ålesund får være mer med på moroa.

Troverdig

Nå er det nok mange som i utgangspunktet har en positiv holdning til «Skumringstimen» av en tredje grunn. Nemlig at to av de viktigste skikkelsene innen teatermiljøet i Ålesund gjennom mange tiår, Astrid Overaa og Peter Drabløs, innehar rollene. Det er dessuten Drabløs som har skrevet stykket, mens langt yngre, og kan-

skje hakket mer nyskapende, Eldrid Schrøder Kvalvik, har regi.

Likevel er det ikke gitt at det blir dødsbra av den grunn, man er som kjent aldri bedre enn sin siste forestilling. Men for å si det kort: Dette sitter og det sitter veldig godt. Samspillet mellom Overaa og Drabløs er finstemt og avslappet. Ærlig talt tror jeg at jeg aldri har sett Overaa så komfortabel på en scene før, i alle fall ikke i en premiere. Hun virkelig ER Maggi, fra tå til fingerspiss, på samme måte som Drabløs virkelig ER John. Vi tror på dem og vi føler med dem.

Regien til Schrøder Kvalvik er myk som en fløyelspute. Fra det rolige og dvelende går vi over i det dirrende og ufor-

løste, før vi igjen roes ned i en fortelling hvor de løse delene flettes sammen.

Spenningen

Det er så fint, dette her. Så tankevekkende og tatt på kornet. Samtidig ligger denne spenningen der, for hva er den store hemmeligheten. Hva er det Maggi og John aldri har snakket om?

Etter hvert får du alle svarene. Det er bra, men jeg kunne jeg ønsket meg litt mer av den dirrende strengen, for det blir i overkant stillferdig. Når det er sagt, dette stykket gir deg en varm og god teateropplevelse som nok vil leve i tankene lenge etter at applausen har stilnet.

ELISABETH SOLVANG
elisabeth.solvang@smp.no